

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

Præfatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

PRÆFATIO.

E prælo exit, amice Lector,
Historiæ nostræ Tomulus
nonus, Res Ecclesiæ ab an-
no Salutis sexcentesimo tri-
gesimo tertio usque ad an-
num septingentesimum vi-
gesimum sextum complectens. In illis
profecto nihil magis obstupescendum oc-
currit

) (2

currit

PRÆFATIO.

currit quam exitialis Sectæ Mahometanæ ortus; quippe anno sexcentesimo vigesimo secundo incipit Hegira, seu Æra Mahometis, qui se ipsum Moyfi & Jesu Christo exæquare ausus, Arabum impostor, & Christianorum grave flagellum extitit. At Pseudo-Propheetam fuisse, vel hoc solum demonstrat, quod ejus qualiscunque Doctrina non prædicatione pacifica, sed armis, præliis, victoriis, cæde & sanguine in multas Imperii provincias invecta sit, & nunquam ultra Musulmannicæ Potentiæ limites propagata. In hac etiam periodo Ecclesiam Orientalem perturbavit Hæresis Monothelitarum Hæresis Eutylianæ filia, quam Heraclius Imperator edita sua Ecclési confirmare, Constantius vero utrique parti indicto de hac controversia silentio suppressere conatus est, & tandem Concilium Constantinopolitanum Universale sextum anno sexcentesimo octogesimo cum suis Fautoribus damnavit. Contra Ecclesiæ Occidentales Angliæ & Hispaniæ magna ceperunt incrementa, atque Romanæ Sedis cura missi ad præ-

PRÆFATIO.

prædicandum Evangelium Viri Apostolici S. Rupertus, S. Corbinianus, S. Bonifacius Fidem Catholicam in Germania tam inferiore quam superiore latissime disseminarunt.

In conspectu Sæculi VII. dicit Cave, Scriptor notissimus: *Episcopi Oecumenici Titulum a Phoca Tyranno, bipedum nequissimo eo in Pontificem propensiore, quo infensiore in Cyriacum Patriarcham animo, impetrat Papa Bonifacius III. circa annum sexcentesimo sexto, non obstante quod nuper hunc Titulum, velut nomen novum, blasphemum, singulare, inanis gloriæ tumorem, novam superbiam, superbicæ & confusio- nis malum, diabolicæ usurpationis tenta- tionem, superstitiosum, temerarium, & nefandum elationis vocabulum, primi A- postatæ inventionem, & Antichristi præ- cursorem, in Sedis Constantinopolitanæ Episcopis diserte & palam damnaverat Bonifacii Prædecessor, Gregorius Ma- gnus.*

Phocas haud dubie potuit esse Ty-
rannus, Cyriaco Patriarchæ infensissi-

PRÆFATIO.

mus, & nihilominus veritatem agnosce-
 re, quod Primatus & Potestas in uni-
 versam Ecclesiam non Episcopo Con-
 stantinopolitano sed soli Episcopo Ro-
 mano competat. Atque hic est sen-
 sus Declarationis, quam Bonifacius III.
 a Phoca impetravit, nam nec ipse nec
 ejus in Cathedra Petri Successores Ti-
 tulo Episcopi Oecumenici usi fuisse le-
 guntur. Sed homini Protestanti famæ
 alicujus Romani Pontificis quaqua no-
 cere volupe est. Refert etiam Cave
 propagatam fidem in hunc modum:
*Fides Christiana hoc Sæculo per varia
 Anglo - Saxonum Regna longius latius-
 que propagatur, quin & ex hac Gente,
 seu fonte perenni, plures amnes in exte-
 ras etiam nationes derivati. Hinc Suid-
 berti, Wigberti, Wilfridi, Willebror-
 di, aliorumque Anglorum laboribus, Fri-
 sones, Germani, alique septentrionales
 populi ad Fidem Christi convertuntur.*
 Inde agnoscas, hunc Scriptorem esse
 natione Anglum; sed populares suos
 laudare, ubi laudabiles sunt, nemini vi-
 tio vertitur. At vero jam attendamus,
 esse simul Scriptorem ab Ecclesia Ca-
 tholica

PRÆFATIO.

tholica alienum, nam ille ipse Cave, qui in hoc suo Conspectu Bonifacium III. a Tyranno Titulum Episcopi Oecumenici impetrasse, Honorium Papam labe Hæresis Monotheliticæ maculatum, & in Concilio Generali VI. anathemate percussum diligentissime adnotavit, pertinaci solertia reticuit, hos Viros Apostolicos in Anglia natos non solum in Communione Romanorum Pontificum vixisse, sed etiam ab iisdem ad prædicandam Frisonibus & Germanis fidem missos fuisse.

Ita nimirum hic Scriptor Protestans, quæcunque honori Romanorum Pontificum aliquid detrahere possunt, memorat, quæ vero eorum Auctoritatem & Potestatem clarissime probant, omittit. Ubi amor veritatis? Ubi necessaria Scriptori Historiæ Ecclesiasticæ sinceritas?

Ceterum monitus fui, quibusdam hujus Versionis Lectoribus non probari, quod multa vel ex Sacra Scriptura vel aliis Auctoribus excerpta

PRÆFATIO.

litteris *Curfivis* imprimantur, quamvis Sacræ Scripturæ vel Auctorum verba ipsa non sint. Ideo profiteor, id nulatenus ea mente fieri, ut quis credat, esse ipsa Sacræ Scripturæ vel Auctorum verba, nam Fleurius sensum non verba reddere voluit, quod fideliter implevit. Literæ autem *Curfivæ* in commodum Lectoris adhibentur, ut sine morosa reflexione sciat, an Fleurius, vel aliquis alius, ipso sensum referente loquatur.

Vale & lege.

CON-